

مقدمه

روستای کدو سرا از جمله روستاهای جلگه ای استان گیلان می باشد که در شهرستان رشت واقع گردیده است . این روستا در دهستان سنگر قرار دارد و براساس سرشماری مرکز آمار ایران در سال ۱۳۸۵، جمعیت آن ۱۲۴۱ نفر (۳۶۹خانوار) بوده‌است.

در ابتدا جهت آشنایی با استان ، شهرستان ، بخش و دهستانی که این روستا در آن قرار گرفته است مطالبی را بصورت اجمالی باز گو میکنیم و سپس به معرفی روستا کدو سرا پرداخته و در ادامه به بررسی آن میپردازیم .

معرفی استان گیلان

ویژگیهای جغرافیایی استان

گیلان یکی از استان های شمال کشور است که در جنوب دریای خزر واقع شده و امتداد ساحلی آن از آستارا تا چابکسر ادامه می یابد . مرز غربی و جنوبی آن را خط الرأس کوه های تالش و البرز غربی محدود می کند و از شرق نیز در امتداد ساحل دریای خزر و کوه های البرز غربی با استان مازندران مرز مشترک پیدا می کند . مساحت آن ۷۱۱ / ۱۴ کیلومتر مربع است که حدود ۰/۹ از مساحت کل کشور را دارا می باشد و در ۳۶ درجه و ۳۴ دقیقه تا ۳۸ درجه و ۲۷ دقیقه عرض شمالی و ۴۸ درجه و ۵۳ دقیقه تا ۵۰ درجه و ۳۴ دقیقه طول شرق از نصف النهار مبدأ قرار گرفته است. براساس آخرین تقسیمات کشوری تا پایان سال ۱۳۸۱ ، استان گیلان دارای ۱۶ شهرستان ، ۴۵ شهر ، ۴۳ بخش ، ۱۰۹ دهستان و ۲۸۹۲ آبادی است .

ویژگیهای اقلیمی استان

به طور کلی ناهمواریهای استان به ۴ بخش ساحلی ، جلگه ای ، کوهپایه ای و کوهستانی تقسیم می شود .

در استان گیلان ۹ تیپ اصلی اراضی که شامل کوه ها ، تپه ها ، فلات ها و دشت های دامنه ای ، دشت های رسوبی ، آبرفتی و رودخانه ای ، اراضی پست و شور ، دشت های سیلابی و شن های روان است قابل تشخیص است .

در استان ۴۰ رودخانه بزرگ و کوچک جاری است که پس از جریان یافتن از ارتفاعات البرز و گذشتن از شبکه وارد دریای خزر می شوند .

وسعت جنگل های استان معادل ۵۲۵ هزار هکتار برآورده شده است و مساحت مراتع استان نیز ۲۲۴/۰۰۰ هکتار است .

معرفی استان گیلان

اقتصاد استان گیلان

عمده ترین محصولات کشاورزی استان شامل برنج، چای، غلات، حبوبات، محصولات زراعی و باغی، جالیزی، سبزی و صیفی و میوه های گرمسیری و نیمه گرمسیری می باشد. دام های استان شامل گاو، گوسفند، بز، گاو میش، اسب و قاطر می باشد. از دیگر فعالیت های کشاورزی و دامپروری استان زنبور و نوغانداری است. جمعیت استان گیلان براساس آمارنامه سازمان مدیریت و برنامه ریزی سال ۸۳، ۳۲۵ / ۴۹۲ / ۲ نفر می باشد.

براساس سرشماری سال ۱۳۷۵ از کل جمعیت های دهساله و بیشتر استان ۹ / ۴۰ درصد را جمعیت فعال از نظر اقتصادی، ۸ / ۵۷ درصد را جمعیت غیر فعال از نظر اقتصادی و ۳ / ۱ درصد باقیمانده را سایر گروهها به خود اختصاص داده اند.

گیلان منطقه ای با خاک حاصل خیز و اقتصاد کشاورزی پررونق است. گیلان از نظر نوع زمین زیر کشت و محصولات کشاورزی، به دو منطقه کلی تقسیم می شود منطقه جلگه ای: این منطقه با بهره گیری از خاک حاصل خیز، شبکه آبرسانی وسیع، ئئهوای معتدل و مرطوب، به کانون کشت برنج، چای، توتون، بادام زمینی، حبوبات، صیفی جات و مرکبات تبدیل شده است.

-منطقه کوهستانی: این منطقه با خاک و شبکه آبرسانی مناسب به کانون های کشت گندم و جو، یونجه، زیتون و فندق تبدیل شده است. دام داری نیز در این منطقه رایج است ولی کشاورزی رونق بیش تری دارد

معرفی شهرستان رشت

از شهرهای استان گیلان در شمال ایران است. جمعیت این شهر ۲۵۴۱۶۴ نفر (برآورد ۱۳۸۵) و مرکز آن کلانشهر رشت است. شهرستان رشت در مختصات جغرافیایی در ۴۹ درجه ۳۶ دقیقه طول شرقی و ۳۷ درجه ۱۶ دقیقه عرض شمالی واقع شده و فاصله آن از تهران ۳۲۵ کیلومتر می‌باشد. این شهرستان از شمال به دریای خزر و بندر انزلی، از جنوب به شهرستان رودبار، از شرق به شهرستانهای سیاهکل و آستانه اشرفیه و از غرب به شهرستانهای فومن، صومعه سرا و شفت منتهی می‌شود.

موقعیت و جغرافیا

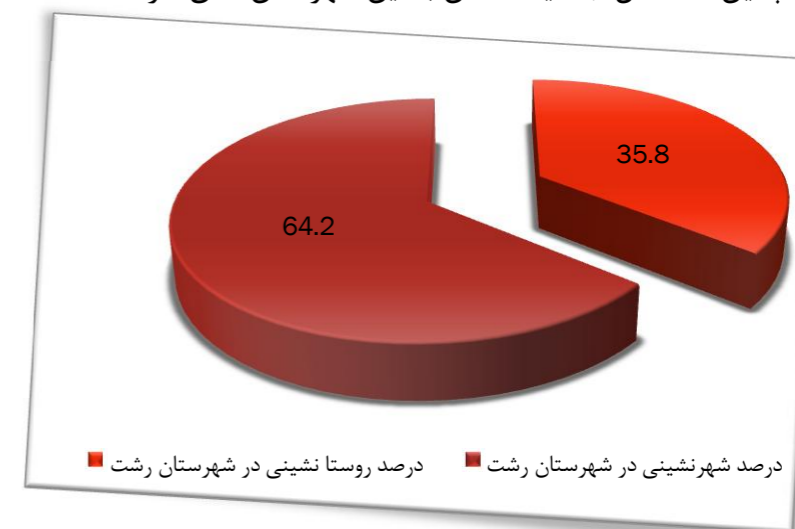
شهر رشت به‌عنوان مرکز استان گیلان تقریباً در مرکز جلگه گیلان، در وسیع‌ترین بخش دلتای رودخانه سفید رود با ارتفاع متوسط ۸ متر از سطح دریاهای آزاد و در ۳۳۰ کیلومتری شمال باختری تهران و در انتهای راه کناره اصلی دریای خزر و در مسیر راه اصلی درجه یک قزوین به بندر انزلی واقع شده‌است. دو شاخه از سفید رود بنام‌های ۱- سیاهرود ۲- گوهر رودبار از دو سوی خاور و باختر شهر رشت روان هستند و سرانجام به مرداب انزلی می‌ریزند.

ویژگیهای آماری

این شهرستان با مساحت ۱۴۲۷ کیلومتر مربع، ۹۰۷ درصد از سطح استان را در بر می‌گیرد و شامل ۶ بخش: مرکزی، خمام، خشکبیجار، سنگر، کوچصفهان و لشت نشاء و ۱۸ دهستان و ۲۹۶ آبادی، که ۲۹۴ آبادی آن دارای سکنه و ۲ آبادی آن خالی از سکنه‌است. جمعیت شهرستان طبق سرشماری سال ۱۳۷۵، ۷۱۵ هزار نفر بوده‌است که تراکم نسبی آن ۴۳۰ نفر در هر کیلومتر مربع است که از این تعداد ۷۰۶۸ درصد آنها شهر نشین هستند، همچنین ۳۲٪ کل جمعیت استان به این شهرستان تعلق دارد.

نژاد و دین

مردم آن گیلک نژاد و به زبان گیلکی سخن می‌گویند در این شهر عده‌ای ارامنه و یهودی هم اقامت دارند در گذشته عده‌ای یونانی نیز به سبب رونق تجارت نخ نوغان و نوغانداران به گیلان کشانده شده بودند که اکنون کسی از آنها باقی نمانده، ارامنه، کلیسائی در رشت دارند و در گذشته بیشتر صاحب مدرسه سالن تئاتر بودند.

معرفی شهرستان رشت

تاریخچه

این شهرستان و خصوصاً شهر رشت از قدیم آباد و مسکونی بوده و ساکنان اصلی آن را گیلکها تشکیل می‌دهند. در منابع تاریخی آمده است که این شهر به احتمال قوی قبل از اسلام در زمان ساسانیان وجود داشته‌است. در دوران صفویه مرکز گیلان بیه پس از فومن به رشت منتقل گشت و این امر موجب فزونی اهمیت بیش از پیش این شهر گردید. رشت را در گذشته دایره‌العماره (دارالمرز) نیز می‌نامیدند. این شهر در قدیم تنها راه ارتباطی و بازرگانی ایران از طریق بندر انزلی به اروپا به شمار می‌آمد، از زمان شاه عباس دوم تا اواخر حکومت قاجار به شهر رشت مرکز تجاری بزرگی بوده‌است و کاروانهایی در این شهر برای خرید ابریشم توقف می‌کردند و کالاهای خود را از این طریق به بندر دریای مدیترانه ارسال می‌داشتند.

شغل و حرفه:

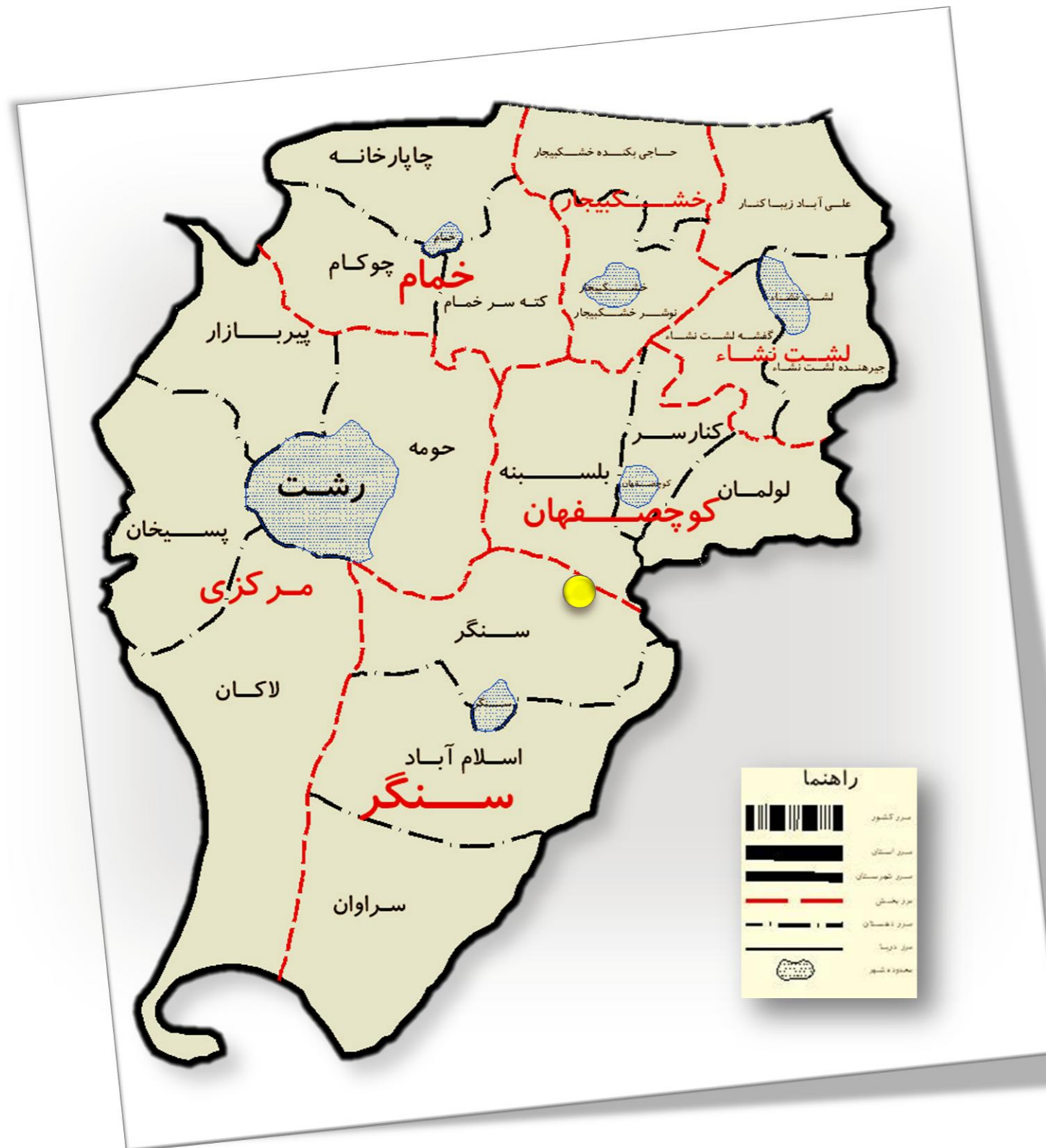
اقتصاد شهرستان

ساکنان شهرهای این شهرستان عمدتاً به مشاغل خدماتی، تجاری و صنعتی مشغول هستند و شالیکاری نیز از عمده فعالیت‌های روستاییان این خطه می‌باشد.

در بخش کشاورزی، این ناحیه از مستعدترین مناطق استان و کل کشور محسوب می‌شود. شهرستان رشت با توجه به شرایط جغرافیایی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و سیاسی - اداری دارای ویژگی‌های مهمی است، همانطوریکه متذکر شدیم این شهرستان به جهت موقعیت جغرافیایی (واقع شدن در جلگه مرکزی و وسعت زیاد آن، حاصلخیزی خاک و اراضی، مهم‌ترین منطقه تولید و کشت برنج است) و موقعیت ارتباطی (واقع شدن بر رسر راه تهران، قزوین، انزلی، آستارا از یک سو و مسیر جاده اصلی گیلان به مازندران و شرق گیلان از سوی دیگر) و موقعیت سیاسی - اداری (واقع شدن شهر رشت به‌عنوان مرکز استان گیلان در این قسمت) و رونق اقتصادی و گسترش شهرهای صنعتی و ایجاد کارخانه‌های صنعتی و به تبع آن افزایش فعالیت‌های زراعی - تجاری دارای اهمیت می‌باشد در این شهرستان‌بنابر این بررسی و مطالعه فرهنگی و اجتماعی آن از دیدگاه مردم است

وجه تسمیه رشت

نام رشت ترکیبی از دو پاره واژه رش به معنی باران نم نم در زبان پهلوی است و ت پسوند مکان در زبان پهلوی است و در نتیجه رشت به معنی جایی است که در آن باران نم نم می‌بارد و جالب اینست که در تاجیکستان نیز منطقه رشت دارای همین خصوصیت بارش باران نم نم است.

معرفی بخش سنگر

شهرستان رشت دارای ۶ بخش است که بخش سنگر یکی از این ۶ بخش می باشد. بخش سنگر در شهرستان دارای ۱ شهر به نام سنگر و ۳ دهستان به نامهای ویشکاننک ، اسلام آباد و سراوان می باشد و دارای ۳۹ روستا است که ۳۷ روستا دارای سکنه و ۲ روستای خالی از سکنه می باشد.

تقسیمات کشوری و جمعیت:

براساس تقسیمات کشوری در سال ۱۳۲۸ شهرداری سنگرایجاد و در شهریور ماه سال ۱۳۶۹ بخشداری سنگر تاسیس گردید.

جمعیت آن در سال ۱۳۲۸ در حدود ۸۲۶ نفر و بازار آن نیز بیش از ۱۵۰ باب دکان داشته است. شغل عمده مردم سنگر کاسبی ودکانداری بوده است . عبور جاده ارتباطی تهران به رشت از شهر سنگر بوده و در توسعه رشد این شهر بعنوان شهر خدماتی وبازرگانی نقش عمده ای داشته است.

جمعیت بخش سنگر براساس آخرین سرشماری در سال ۱۳۸۵ بالغ بر(۸۳۴،۱خانوار) و ۵۷/۵۹۳ نفر می باشد که از این تعداد ۲۸/۷۴۶نفر مرد و ۲۸/۸۴۷ نفر زن می باشد. البته جمعیت شهری سنگر بالغ بر ۶/۴۰۴ نفر است که ۳/۱۷۵ نفر مرد و ۳/۲۲۹ نفر زن هستند .

موقعیت جغرافیایی شهر و بخش سنگر:

سنگر در ۴۹ درجه و ۴۱ دقیقه طول شرقی و ۳۷ درجه و ۱۱ دقیقه عرض شمالی قرار گرفته است. این شهر مرکز بخش سنگراز توابع شهرستان رشت در استان گیلان می باشد و در فاصله حدود ۱۴ کیلومتری جنوب شرقی شهر رشت واقع شده است.

بخش سنگر با وسعت ۳۲۶/۴ کیلومترمربع دارای یک شهر و سه دهستان است که از شمال به بخش کوچصفهان، از شمالغربیو غرب به دهستانهای حومه و لاکان (بخش مرکزی) شهرستان رشت ، از جنوب به شهرستان رودبار، از شرق به شهرستانهایسیاهکل و لاهیجان و از شمال شرقی به شهرستان آستانه اشرفیه محدود می شود. سنگر تقریباً در انتهای دره سفیدرودودرابتدای پهنه دشت گیلان و در ارتفاع حدود ۴۰ متر از سطح دریای آزاد قرار گرفته است.

در این نقطه، به سبب اینکه رودخانه های زیادی در آن، جریان دارند به صدرود نیز معروف است. دهستانهای این بخش عبارتنداز:

ویشکاننک با ۱۶ آبادی – اسلام آباد با ۱۶ آبادی و سراوان با ۷ آبادی که در مجموع ۳۹ آبادی دارند.

سیمای تاریخی سنگر:

سنگر در ناحیه ای قدیمی موسوم به «کهدم» قرار دارد. این ناحیه که در منابع قدیم از آن به صورت «کوهدم»، «کوتم» و «کدوم» یاد شده، منطقه ای بین امام زاده هاشم در سر راه جاده رشت-قزوین و سنگر کنونی که سابقاً در تقسیمات کشوری با عنواندهستان کهدمات شناخته می گردید.

نام کهدم برای اولین بار در کتابی با عنوان حدود العالم من المغرب الی المشرق که در سال ۳۷۲ هجری قمری از مولفی ناشناختهتالیف شده آمده است.

از مهمترین نواحی کهدم که مولف «حدودالعالم» از آن نام برده است نواحی ننک و سراوان می باشد که از آنان بعنوان شهرهای بزرگ گیلان غربی ذکر کرده و به نظر می رسد، نواحی مذکور در آن زمان از اعتبار زیادی (حتی بیش تر از رشت) برخوردار بوده اند، امروزه ننک (با عنوان دهستان ویشکاننک) و سراوان (با عنوان دهستان سراوان)جزء نواحی سنگر می باشند که در گذشته تاریخگیلان و حوادث تاریخی قبل از تسلط شاه عباس صفوی بر گیلان در سال هزار هجری قمری، نقش مهمی داشته و می توان گفت بعد از انتخاب رشت به عنوان مرکزیت گیلان از نقش و اعتبار آن کاسته شده است.

وجه تسمیه ی

کهدم را تحریفی از کهدم= کوه دم Kuhdom دانسته اند. این نظر شاید به خاطر نزدیکی آن منطقه با امامزاده‌هاشم و سلسله جبال البرز درست باشد. همچنین اصیل الدین زوزنی که یادداشتهایی پیرامون گیلان در حدود سال ۶۲۵ هجری قمری نوشته و ابوالقاسم عبدالله کاشانی در کتاب «تاریخ الجایتو» از آن بهره جسته «کوتم» را در فرضه ی واپیش گیلان(بیه پس)آورده و نوشته:« شهرهای لاهیجان و کوتم و کوچصفهان و همام (خمام) را واپیش گیلان خوانند...» و توضیح می دهد: « نخستین ولایت کوتماست که قسمتی در کناره ی جنوبی رودخانه واقع شده و کوهستانی است و قسمتی در شرق سفیدرود، این ولایت هم در شرقافتاده است و هم در غرب و مرکز آن بازار شهرستان نام دارد و حاکمش سالوک بن سالاربن کیکاوس است... ولایت کوچصفهان درشمال کوتم است.

حمدالله مستوفی (۶۸۰-۷۵۰ه.ق) در کتاب «نزهه القلوب» که در قرن هشتم هجری نوشته، «کوتم» را بندرگاه معرفی و درباره ی آن نوشته:

«کوتم از اقلیم چهارم است و برکنار دریا افتاده است و بندرگاه. کشتی که از گرگان و طبرستان و شروان [آید] از آنجا بیرون آید وحاصلی عظیم دارد.»

با قبول روایت حمدالله مستوفی می توان گفت که در آن روزگار، دریای خزر تا کوه های امام زاده هاشم امتداد داشته است.

مرحوم جهانگیر سرتیپ پور نیز این نظر را تایید کرده و در این باره می نویسد:

« از این گواهی چنین بر می آید، که در قرن هشتم حوالی سال ۷۳۰ هجری قمری سرزمین کوتم تا حد مرداب انزلی در مجاورتخمام که سابقاً لنگرگاه کشتی های بزرگ بادبانی بوده، وسعت داشته است.

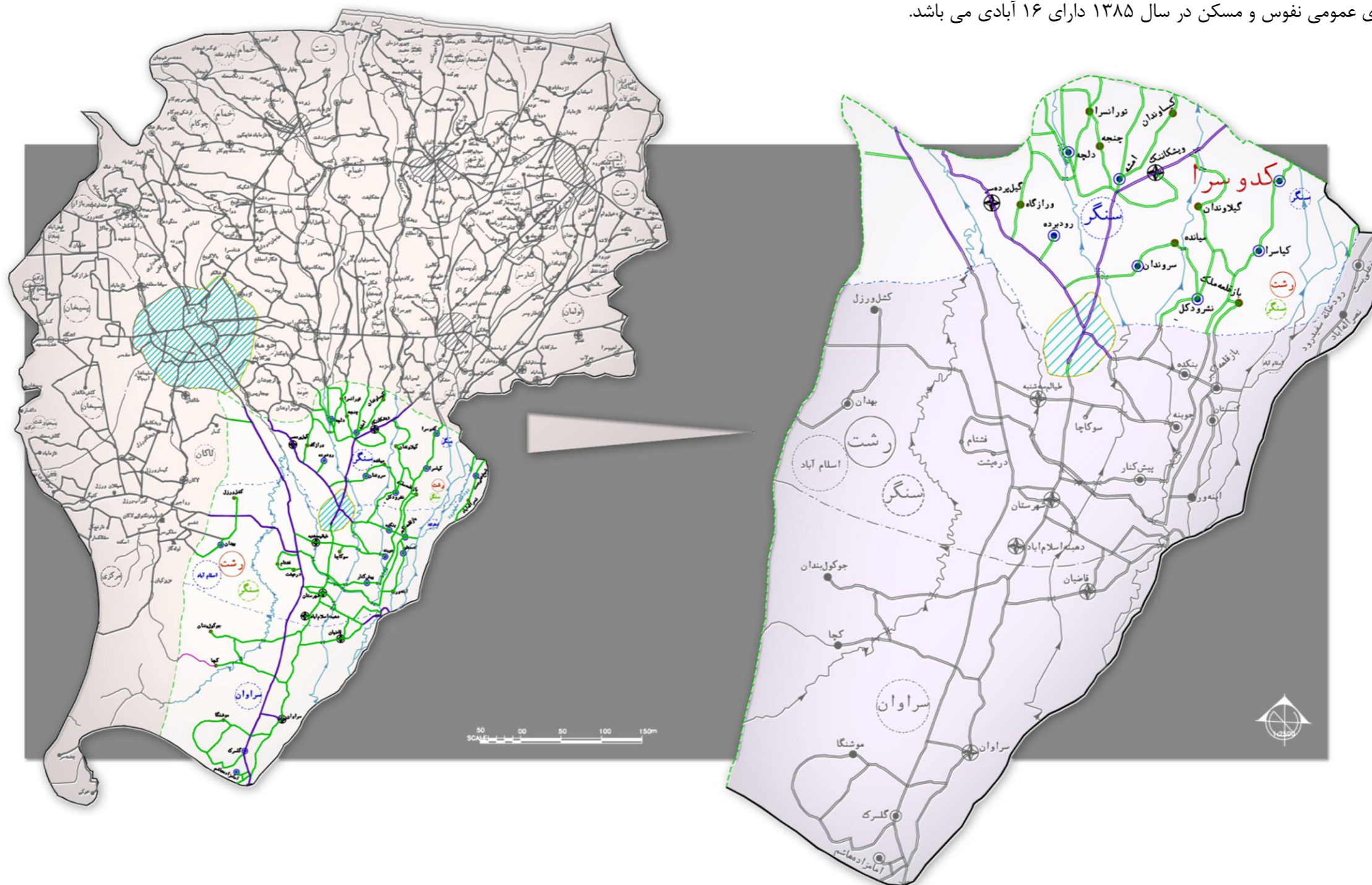
به شواهد متون تاریخی در ناحیه ی کهدم قبل از رشت و تسلط سلسله ی خاندان تجاسبی (۸۶۳-۶۵۲ه.ق) بر آن، دارای امیران و پادشاهانی مستقل بوده و مرکزش «گوراب کوهدم» نام داشته است. که گاه در مقابل سلسله کیانیان و زمانی در برابر حکمرانان تجاسبی و حتی پادشاهان اسحاقی فومن ایستادگی می کرده و در بیش تر تحولات تاریخی قبل از صفویه نقش داشته و موجب جنگ ها و ستیزهای بسیار بوده اند.

فرمانروایان این منطقه با عنوان «انوزوند» درتاریخ معرفی شده اند. بنا به نوشته رابینو پادشاهان این خاندان که سرآغاز خویشاوندی با فداییان اسماعیلیه داشته اند، از سال ۶۵۲ تا ۱۰۳۸ در این منطقه فرمانروایی داشته اند. از امرای معروف آن به امیر رستم ، امیر انوز، امیر سالار و کامران میرزا کهدمی می توان اشاره داشت.

سنگر در تاریخ معاصر گیلان نیز از موقعیت ویژه ای برخوردار بوده و در اغلب سوانح تاریخی گیلان نقش بسزائی داشته است . این منطقه در واقع به منزله دروازه رشت در دوران گذشته تلقی شده و دفاع از رشت از طریق سنگر عملی می گردید، که از بارزترین نمونه ها می توان به شرح وقایع نهضت جنگل که در بسیاری از منابع خصوصاً با استناد به کتاب سردار جنگل ابراهیم فخرایی و روایت شاهدان عینی اشاره نمود و به همین دلیل وجه تسمیه آنرا سنگر نام نهاده اند. مرکز بخش سنگر در کهدمات در سال ۱۳۲۸ بنام دوشنبه بازار معروف بوده که بعداً نام این شهر به سنگر تبدیل شده است.

معرفی دهستان ویشکانک

دهستان ویشکانک یکی از سه دهستان بخش سنگر می باشد که در جنوب شرقی شهرستان رشت واقع شده است. این دهستان در سال ۱۳۸۵ دارای ۱۶۸۰۸ نفر جمعیت بوده است. دهستان ویشکانک براساس آخرین سرشماری عمومی نفوس و مسکن در سال ۱۳۸۵ دارای ۱۶ آبادی می باشد.

معرفی روستای کدو سرا

روستای کدو سرا در سال ۱۳۴۵ از توابع دهستان سنگر ، بخش حومه از توابع شهرستان رشت بود. در تقسیمات سیاسی دهه بعد این روستا در دهستان سنگر، بخش مرکزی و شهرستان رشت قرار گرفت. این تقسیم بندی در آمارگیری دهه بعد نیز حفظ گردید. در آمار گیری سال ۱۳۷۵ روستای کدو سرا در دهستان حومه ، بخش سنگر و شهرستان رشت قرار گرفت و نهایتاً در سال ۱۳۸۵ این روستا با واقع شدن در دهستان ویشکانک از توابع بخش سنگر در شهرستان رشت شد.

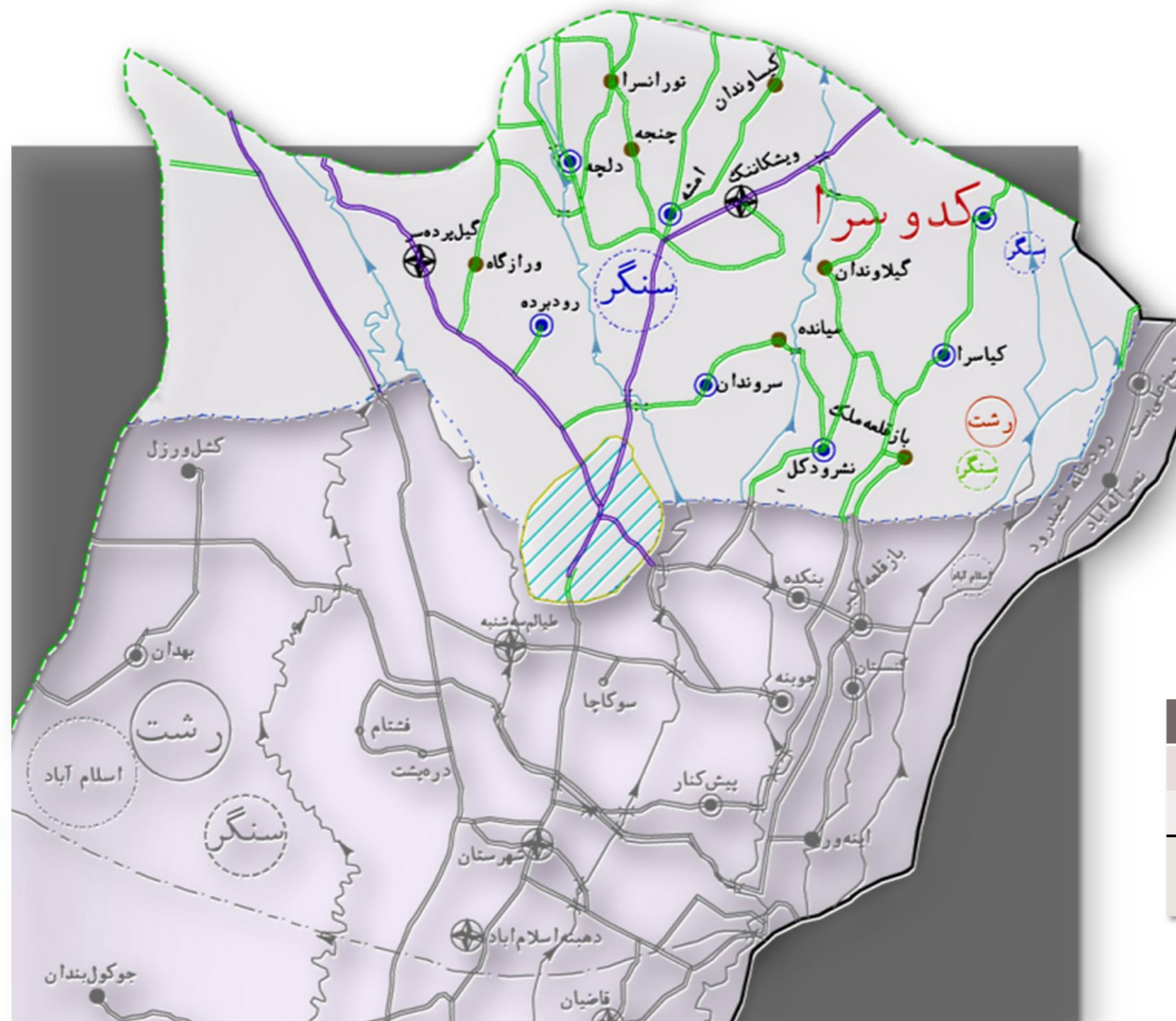
روستای کدو سرا از جمله روستاهای جلگه ای می باشد که در شهرستان رشت واقع گردیده است

موقعیت جغرافیایی این روستا

فاصله این روستا نسبت به مرکز دهستان ، روستای بلسفنه ۹ کیلو متر و نسبت به مرکز بخش (کوچشهان) ۶ کیلو متر ، نسبت به مرکز شهرستان یعنی رشت ۲۱ کیلومتر است .

کدوسرا در بخش چلگه ای شهرستان رشت قرار دارد و دارای سطحی هم.وار با شیبی ملایم از قسمت جنوب به شمال یعنی دریای خزر میباشد .

موقعیت نسبی روستا

از نظر موقعیت نسبی باید گفت روستا در جهت شمال با اراضی روستای گیلاندان، از شرق با اراضی روستای کیاسرا، از غرب به اراضی سروندان و از جنوب به اراضی روستای نشرود کل منتهی می گردد.

موقعیت مکانی

روستای کدو سرا در ۲ کیلومتری جنوب ویشکانک می باشد. فاصله روستا تا مرکز بخش (سنگر) ۶ و مرکز شهرستان (رشت) ۱۹ و نزدیکترین شهر یعنی سنگر ۶ کیلومتر می باشد. اعداد دقیق مربوط به مسافت ها در جدول زیر آمده است

فاصله روستا تا مراکز

مشخصات	دهستان	بخش	شهرستان
نام	ویشکانک	سنگر	رشت
نام مرکز	ویشکانک	شهر سنگر	شهر رشت
فاصله روستا تا مرکز به کیلومتر	۲	۶	۱۹

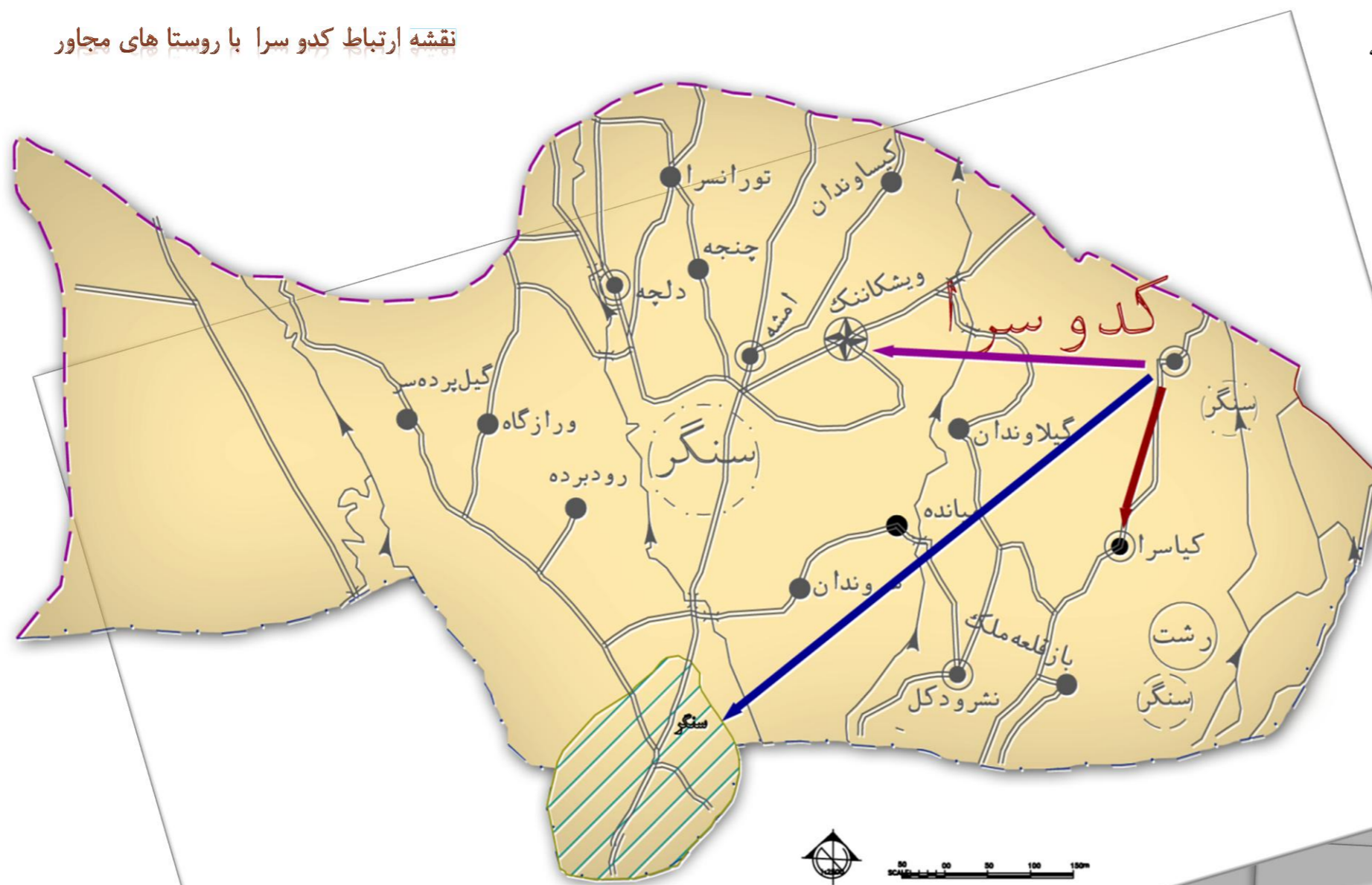
قدمت

قدمت روستا را اهالی روستا حدود ۱۰۰ سال عنوان نمودند. بنا به اظهار اهالی و نیز با بررسی مان، در روستا هیچ آثار تاریخی که دال بر قدمت آن باشد وجود نداشته است. کدو سرا از جمله روستاهای تازه متولد شده می باشد.

وجه تسمیه

نام "کدو سرا" در اصل خلاصه شده ی عبارت کدو سرا معنی "کدام سرا" می باشد. در زمان جنگ جهانی دوم، سر بازان به دنبال آدرس می گشتند و سوال میپرسیدند و روستاییان که متوجه نمیشدند، در جوابشان میگفتند کجا رو میگویید؟ .. و کلامات گیلکی را متوجه نمیشدند. آنها هم فکر میکردند این عبارت، نام روستا است سپس پس از مدتی، این عبارت خلاصه شد و تبدیل شد به "کدو سرا".... نام روستا "کدو سرا" هیچ ارتباطی با گیاه کدو ندارد هر چند کدو تنبل هم در مزارع این روستا گشت میشود!!!

نقشه ارتباط کدو سرا با روستاهای مجاور

کدو سرا؟!!

بررسی ارتباط با روستا ها و شهر های اطراف

استان گیلان از ۷ سطح متمایز برخوردار است که مرکزیت هر سطح می باید به تناسب آستانه جمعیتی خود ، تجهیز شود .

روستای کدو سرا به عنوان آبادی اقماری تعیین سطح گردیده است. در تعیین جایگاه روستا می توان گفت ، این روستا در حوزهٔ عمرانی پیرامونی سنگر ، مجموعهٔ پیرامونی سنگر و منظومهٔ سنگر قرار دارد. در طرح سند توسعه شهرستان رشت برای روستا های شهرستان جایگاهی به لحاظ سلسله مراتب نظام فضایی بیان نگردیده است. اما در طرح ساماندهی فضاها و مراکز روستایی استان گیلان که توسط جهاد کشاورزی تهیه گردیده است ، جایگاه روستا در سلسله مراتب فضایی سکونتگاههای شهرستان به عنوان روستای اقماری تعریف گردیده است. با توجه به موقعیت روستا و پیوستگی فضایی و کالبدی آن با روستا های پیرامونی ، موقعیت استقرار و حوزه نفوذ عملکردی چنین جایگاهی برای روستا مطلوب می باشد.

جایگاه روستا کدو سرا

مرکز ناحیه	مرکز خرده ناحیه	مرکز منظومه	مرکز مجموعه	مرکز حوزه	روستای منفرد(مستقل)	روستای اقماری (با ذکر نام مرکز حوزه)
رشت	سنگر	سنگر	پیرامونی سنگر	پیرامونی سنگر	—	کدو سرا

رابطه اقتصادی با روستا های اطراف

این روستا به دلیل ارایهٔ خدمات به روستاهای همجوار دارای حوزه نفوذ محدود ی می باشد. این روستا به لحاظ خ د مات مختلف به شرح زیر تحت نفوذ شهر سنگر و شهر رشت است .

نام مراکز برتر(نافذ)	خدمات مورد مطالعه
سنگر	درمانگاه ، خدمات بهزیستی ، دندانپزشکی ، کلینیک دامپزشکی ، داروخانهٔ دامی ، مرکز خدمات کشاورزی ، انتظامی ، پایگاه بسیج ، کتابخانه ، سالن ورزشی ، بانک ، نجاری ، آهنگری ، تعمیرگاه
ویشکاننک	راهنمایی دختر ، دبیرستان پسر
کیا سرا	دبیرستان دختر

سلسله مراتب

- سطح یک : تمامی قلمرو ها استان را در بر می گیرد و مرکز آن شهر رشت یا مرکز سیاسی و اداری استان است .
- سطح دو : شامل مراکز نواحی است . ناحیه واسط بین استان و شهرستان در سطح بندی فضا های استان و متشکل از چند شهرستان است . استان گیلان از سه ناحیه (دو ناحیه اصلی و یک ناحیه ویژه) برخوردار است . ناحیه شرقی به مرکزیت شهر لاهیجان و مشتمل بر ۴ شهرستان لاهیجان ، آستانه اشرفیه ،لنگرود و رودسر ، ناحیه میانی به مرکزیت شهر رشت و مشتمل بر ۶ شهرستان رودبار ، شفت ، فومن ، صومعه سرا ، رشت و انزلی و ناحیه ویژه شمالی- غربی به مرکزیت شهر هشتپر و مشتمل بر ۲ شهرستان آستارا و تالش- هشتپر است.
- سطح سوم : قلمرو کنونی شهرستان های استان است که عبارتند از لاهیجان ، آستانه اشرفیه ،لنگرود ، رودسر ، رودبار ،شفت ،فومن،صومعه سرا ، رشت ،انزلی ،آستارا و تالش .
- سطح چهارم :متشکل از خرده نواحی است . خرده ناحیه قلمرویی دارای پتانسیل بالقوه برای ایفای نقش شهرستان در آینده است . تعدادخرده نواحی استان مشتمل بر ۲۳ خرده ناحیه است که عبارتند از لاهیجان ، سیاهکل ، آستانه اشرفیه ،کیاشهر ، رودسر ،املش ،لنگرود و شلمان در ناحیه شرقی ،رودبار ،لوشان ،شفت ،فومن،صومعه سرا ،تولم ، ماسال ،رشت ، سنگر ،خمام ، کوچصفهان ،و انزلی در ناحیه میانی و آستارا ،تالش و رشت در ناحیه شمالی- غربی.
- سطح پنجم :منظومه شهری- روستایی یا منظومه های روستایی که فضایی متشکل از یک یا چند مجموعه روستایی تحت پوشش خدماتی کانون های شهری موجود یا آتی است . در استان گیلان ۵۱ منظومه متمایز شده است.
- سطح شش : مجموعه روستایی که متشکل از حوزه های روستایی تحت پوشش یک مرکز برتر خدماتی است . استان گیلان مشتمل بر ۱۴۴ مجموعه روستایی است.
- سطح هفت : حوزه های روستایی که مشتمل بر تعدادی روستایی هم پیوند است . در استان گیلان ۴۳۳ حوزه روستایی شناسایی شده است.